

ud af systemet som 50-54-årige. Det bliver brugt i argumentationen.

Jeg vil gerne sige til det med forpligtelserne, at så forstår jeg ikke, hvorfor hr. Ole Vagn Christensen og Socialdemokratiet afviste LO's forslag. LO kom med et forslag om at indføre en AER-ordning, og ved hr. Ole Vagn Christensen, hvorfor det blev afvist? Det blev afvist, fordi arbejdsgiverne, som havde givet tilsagn om at medvirke, sagde nej til forslaget. De skulle ikke forpligtes på noget som helst. De skulle kun give de pæne ord. Ingen forpligtelser er der.

Så vil jeg i øvrigt også godt lige afslutningsvis spørge ministeren: Hvilke konsekvenser får det for en medarbejder, hvis vedkommende ikke møder frem på arbejdsformidlingen på en G-dag, altså på en dag, hvor man ikke modtager dagpenge?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Ole Sohn talte om den sikring, man har indbygget – man kunne jo sige, at man har gået med livrem, og at man nu også har taget seler på – i den bestemmelse, som er blevet gennemført, og som hedder, at hvis man skulle komme i den situation, at man falder ud, er man i hvert fald ikke derhenne, hvor man ikke vil kunne få sin efterløn.

Det tager hr. Ole Sohn som et udtryk for, at så er der nogle, der vil falde ud. Jeg ser det mere, som om man både har taget livrem og seler på, hvis nogle skulle komme i den situation. Jeg har stor tillid til, at a-kasserne nok skal løse den opgave med hensyn til de 45-49-årige. Som jeg sagde, har der været 600.000 jobåbninger, så det har altså ikke været sådan, at der ikke har været muligheder for at få dem drejet ind på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg vil godt sige til hr. Ole Sohn, at i Socialdemokratiet tror vi ikke på, at fordi vi har gennemført arbejdsmarkedsreform III, er der nogle, der falder ud af dagpengesystemet i aldersgruppen 50-54 år. Det tror vi ganske enkelt ikke på. Det er hr. Ole Sohn, der den ene gang efter den anden har stået på denne talerstol og forudsagt, at et stort antal personer røg ud af systemet på baggrund af disse regler – med den konsekvens, at de mistede deres efterlønsret.

Men her har man valgt at lytte til hr. Ole Sohn. Man har lavet den sikkerhedsventil, der er vedrørende efterlønnen, men det er der ingen kvittering for, og det var det, jeg konstaterede før.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne give hr. Poul Erik Dyrlund en indrømmelse. Jeg håber da bestemt ikke, at der er så meget som en eneste, der ryger ud af dagpengesystemet. Men det ændrer ikke ved den kendsgerning, at vi er nødt til at lave en lov, som også giver sikkerhed for folk, og jeg forstår da slet ikke, at Socialdemokratiet har haft så stor tiltro til, at arbejdsgiverne vil leve op til deres forpligtelser, uden at de reelt bliver ansvarliggjort med en underskrift.

Det kunne også have hjulpet finansministeren, at arbejdsgiverne havde bidraget til en AER-ordning. Staten havde ikke været nødsaget til at hæve efterlønskointingentet så drastisk, hvis man også havde sørget for, at arbejdsgiverne bidrog til løsningen af hele aktivering-sindsatsen.

Men Socialdemokratiet har jo lagt sin fulde politiske fremtid på arbejdsmarkedsområdet i de kommende år i hænderne på Venstre og De Konservative. Det koster naturligvis, og det er jo den pris, som det er lidt svært for hr. Poul Erik Dyrlund at erkende.

Formanden:

Fru Jette Gottlieb som ordfører.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne sige samlet om regeringens ændringsforslag, at de i alt det væsentlige er udtryk for, at forligsparterne har bøjet sig for presset af virkeligheden. Regeringen er blevet klar over, at nogle af forslagene har utilsigtede virkninger, eller at nogle af formuleringerne er uklare eller eventuelt misfortolkelige.

Her tænker jeg selvfølgelig på forlængelsen af referenceperioden. Det er noget, som vi gerne vil støtte. Det er da en indrømmelse, som vi er glade for er sket. Men jeg tænker også på de præciseringer, der skal forklare, hvordan loven skal forstås, og det er ikke helt uvæsentligt. De ting var formentlig blevet grebet, hvis dette lovkompleks havde været genstand for almindelig, normal lovbehandling og f.eks. havde været sendt lidt rundt i virkeligheden til høring.